

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122210076
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122210076.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcov: 1) A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E., 2) E. C., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX G., 3) H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom J. X, XXX XX E., 4) K. F. I., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, XXX XX E., 5) L. I., nar. X.XX.XXXX, bytom E. M. XX, XXX XX E. a 6) I. N., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, XXX XX E., všetci právne zastúpení: JUDr. Lýdia Farbakyová, advokát, so sídlom Svätoplukova 12, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Xylo Machinery SK, s.r.o., IČO: 31 733 085, so sídlom Bardejovská 24, 080 06 Prešov, právne zastúpený: BDO Legal s.r.o., so sídlom Carlton-Savoy 2, Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 51 803 330, o obnovu konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 9C/74/2020-150 zo dňa 11.6.2024, v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/74/2020-171 zo dňa 15.7.2024 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie č.k. 9C/74/2022-150 zo dňa 11.6.2024 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/74/2022-171 zo dňa 15.7.2024 a vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č.k. 9C/74/2022-150 zo dňa 11.6.2024 prvoinštančný súd žalobu žalovaného o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 28C/113/2011 odmietol. Žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcom ako oprávneným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

2. Prvoinštančný súd týmto uznesením rozhodol o návrhu žalovaného na obnovu konania, pôvodne vedeného pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 28C/113/2011, kde rozsudkom zo dňa 25.10.2017 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/113/2011-968 zo dňa 27.4.2020 bolo rozhodnuté o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalobcov. Tento rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16C/15/2018-856 zo dňa 21.1.2019 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/15/2018-982 zo dňa 29.6.2020 potvrdený.

Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku odpísal obsah žaloby a uzatvoril, že žalovaný žalobou žiadal obnovu pôvodného konania, pretože sú dôkazy, o ktorých v pôvodnom konaní nevedel a môžu privodiť preňho priaznivejšie rozhodnutie. Tieto dôkazy súdu predložil a predložil aj doklady o zachovaní lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

Prvoinštančný súd odpísal aj vyjadrenie žalobcov k návrhu na obnovu konania, kde advokátka v mene klientov žiadala žalobu na obnovu konania zamietnuť a priznať žalobcom náhradu trov konania.

Prvoinštančný súd v ďalšom odpísal repliku žalovaného a dupliku žalobcov. Poukázal na ust. § 397 písm. a) CSP, na ust. § 400 CSP. Citoval relevantnú judikatúru vzniknutú v obdobných prípadoch z obdobia platnosti Občianskeho súdneho poriadku, ďalej aplikoval ust. § 403 ods. 1, 2 CSP a § 413 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že tvrdením žalovaného o existencii reštitučného spisu, v ktorom sa nachádza rozhodnutie pozemkového úradu, ktorým bolo reštitúcii žalobcov vyhovené a o existencii

rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sa žalovaný snaží presadiť nesprávnosť rozhodnutia, ktoré napáda dôvodom obnovy, a to z hľadiska jeho právneho posúdenia pri riešení otázky stretu reštitučných predpisov so všeobecnými normami na ochranu vlastníckeho práva. Takýto dôvod obnovy konania zákon nepripúšťa, pretože ide o nesúhlas s právnym posúdením veci a tento nesúhlas mal byť pretavený do inak formulovaného odvolania a dovolania, čo nakoniec vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu č.k. III.ÚS 96/2022-23 zo dňa 24.2.2022, ktorým bola ústavná sťažnosť žalovaného odmietnutá. Dôsledne svoj názor Ústavný súd popísal v bode 25 svojho rozhodnutia.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že takýto prístup nie je možné tolerovať, pretože by sa ním obchádzala podstata obnovy konania a naopak, robilo by sa z obnovy konania akési ďalšie dovolacie konanie v réžii okresného súdu, čo Civilný sporový poriadok žiadnym spôsobom neumožňuje. Nespokojnosť s rozhodnutím okresného a krajského súdu, ako aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR pri riešení zásadnej otázky stretu reštitučného nároku a všeobecnej úpravy ochrany vlastníckeho práva prostredníctvom Občianskeho zákonníka žalovaný nemôže prekryvať tým, že tvrdí, že sa dozvedel o dôkazoch, ktoré v pôvodnom konaní neboli zrejme, sú v jeho prospech a zásadne by mohli mať vplyv na priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Ďalej prvoinštančný súd sa zaoberal otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania. Zistil, že rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/15/2018-856 zo dňa 21.1.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 11.3.2019 s výnimkou žalobcu F. I., ktorý bol zastúpený E. G. M., kedy sa rozsudok stal právoplatný dňa 20.8.2020. Vo vzťahu k lehote 3 rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorý sa napáda, uplynula objektívna lehota s výnimkou terajších žalobcov v 4), 5) a 6) rade, ktorí sú právnymi nástupcami práve po pôvodnom žalobcovi O. I., voči ktorému sa rozsudok stal právoplatným až 20.8.2020. Žaloba o obnovu konania voči žalobcom v 1), 2) a 3) rade je tak odmietnutá pre jej oneskorenosť.

Pokiaľ sa týka subjektívnej lehoty, prvoinštančný súd zistil z viacerých dôkazov z pôvodného spisu, že žalovanému muselo byť zrejme, že okrem súdneho rozhodnutia týkajúceho sa určenia vlastníctva k sporným pozemkom, prebieha, resp. je dočasne prerušené aj reštitučné konanie a mal sa tak viac zamerať na to, aby dostal úplnú odpoveď na vyriešenie stretu reštitučného a všeobecného zákonodarstva. Súd nesúhlasil so žalovaným v tom zmysle, že otázku vzťahu reštitúcie a všeobecného zákonodarstva zužuje na oboznámenie sa s rozhodnutím pozemkového úradu a Krajského súdu v Prešove, ktoré vo svojom návrhu uviedol, pretože podstata tejto otázky je všeobecnejšia, a to, aký vplyv mohlo mať vedené reštitučné konanie na konanie o určenie vlastníckeho práva. Prvoinštančný súd podrobne opísal vo svojom rozhodnutí, aké listiny sa nachádzajú v spise na jednotlivých vybraných stranách s tým, že podrobne jednotlivé vybrané dôkazy odpísal do svojho rozhodnutia.

Prvoinštančný súd na základe vybraných dôkazov žalobu žalovaného na obnovu konania odmietol vo vzťahu k žalobcom s výnimkou právnych nástupcov po zomrelom O. I. ako oneskorene podanú a teda podanú po uplynutí 3 rokov od právoplatnosti rozsudku, ktorý sa napáda.

Vo vzťahu k všetkým žalobcom žalobu odmietol ako zjavne nedôvodnú, pretože tu neexistuje nový dôkaz, skutočnosť alebo rozhodnutie, ktoré by nebolo známe v pôvodnom konaní a ktoré by mohlo viesť k priaznivejšiemu rozhodnutiu pre žalovaného. Žalovanému v pôvodnom konaní bolo zrejme, že v rámci konania je potrebné riešiť reštitučných a všeobecných právnych predpisov, muselo mu byť zrejme, že na Obvodnom pozemkovom úrade Prešov, neskôr na Okresnom úrade Prešov, odbore lesnom a pozemkovom sa vedie reštitučné konanie, ktoré prvé rozhodnutie bolo pozitívne v prospech žalobcov, avšak bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rámci jeho preskúmania v správnom súdnictve s tým, že pokiaľ kladie žalovaný dôraz na to, že v samotnom tomto rozhodnutí krajského súdu bolo uvedené, že reštitučný dôvod je daný, táto okolnosť bola uvedená len v rámci odôvodnenia zrušujúceho uznesenia. Závazný z tohto uznesenia je iba výrok.

Vo vzťahu k okolnosti konfiškácie majetku H. H. C.. súd uviedol, že žalovaný sa vyhol tvrdeniam, kedy tieto doklady získal a prečo ich nepredložil v pôvodnom konaní. Priaznivosť žalovaným predložených listín by mala spočívať v tom, že majú preukazovať nulitu rozhodnutia o konfiškácii. Žalovaný však sám uviedol, že rozhodujúce orgány mali istú vedomosť o nulite konfiškačného rozhodnutia.

Skutočnosti o smrti H. H. C.. už v čase pred vydaním konfiškačného rozhodnutia však boli v pôvodnom konaní známe, a preto nejde o nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť k povoleniu obnovy konania a aj v tejto časti žaloba minimálne je nedôvodná, ak nie je oneskorená.

Na okraj prvoinštančný súd uviedol, že aj prípadná nulita konfiškačného rozhodnutia by nespôsobovala nulitu výmeru o vlastníctve pôdy, ale nanajvýš jeho nezákonnosť, čo súd nie je oprávnený preskúmať v tomto konaní.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 251 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v konaní úspešní a keďže všetci boli zastúpení rovnakým právnym zástupcom, rozhodol súd, že im patrí plná náhrada trov konania ako oprávneným spoločne a nerozdielne.

3. Opravným uznesením č.k. 9C/74/2020-171 prvoinštančný súd rozhodol takto:

I. Opravuje odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 9C/74/2022-150 zo dňa 11.6.2024 tak, že 9.2. bod odôvodnenia má správne znieť:

„Vyššie uvedené znamená, že vo vzťahu k lehote 3 rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorý sa napáda, uplynula objektívna lehota vo vzťahu k všetkým žalobcom, pričom pôvodný žalobca 7. F. I., nie je stranou tejto žaloby na obnovu konania. Žaloba o obnovu konania voči všetkým žalovaným žalobcom je tak odmietnutá pre jej oneskorenosť.“

II. Opravuje odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 9C/74/2022-150 zo dňa 11.6.2024 tak, že 10. bod odôvodnenia má správne znieť:

„Na základe vyššie uvedeného, tak súd návrh žalovaného na obnovu konania odmieta vo vzťahu k všetkým žalobcom ako oneskorene podaný a teda podaný po uplynutí 3 rokov od právoplatnosti rozsudku, ktorý sa návrhom na obnovu konania napáda a rovnako (vo vzťahu k všetkým žalobcom) žalobu žalovaného odmieta ako zjavne nedôvodnú, pretože tu neexistuje nový dôkaz, skutočnosť alebo rozhodnutie, ktoré by nebolo známe v pôvodnom konaní a ktoré by mohlo viesť k priaznivejšiemu rozhodnutiu pre žalovaného. Z oboznámeného spisu pôvodného konania považuje súd za nesporné, že tento obsahuje množstvo listín svedčiacich o tom, že žalovanému bolo zrejmé, že v rámci konania je potrebné riešiť (a možno sa ním aj viac sústreďiť) stret reštitučných a všeobecných právnych predpisov a zároveň mu muselo byť zrejmé, že na Obvodnom pozemkovom úrade Prešov neskôr Okresnom úrade Prešov, odbore lesnom a pozemkovom sa vedie reštitučné konanie, ktorého prvé rozhodnutie bolo pozitívne v prospech žalobcov, avšak toto bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rámci jeho preskúmania v správnom súdnictve s tým, že pokiaľ kladie žalovaný dôraz na to, že v samotnom tomto rozhodnutí krajského súdu bolo uvedené, že reštitučný dôvod je daný, tu treba zdôrazniť, že to bolo uvedené v rámci odôvodnenia zrušujúceho uznesenia, pričom záväzným je iba výrok. De lege lata stav vyplývajúci z tohto rozhodnutia bol teda taký, že zrušuje rozhodnutie Pozemkového úradu Prešov a vracia mu vec na nové konanie a rozhodnutie. Ak aj o konkrétnom znení uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Sp/2/2010 žalovaný nevedel, jeho obsah poznal z a) výpovede svedkyne J., b) zo zápisnice z pojednávania, na ktorom vypovedala, c) z rozsudku a pod., a potom to, že si toto rozhodnutie neprečítal alebo jeho kópiu nezabezpečil hoci bola súčasťou spisu resp. jeho príloh bol subjektívny nedostatok na jeho strane a preto toto rozhodnutie k dispozícii nemal z dôvodu jeho viny.“

III. Opravuje odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Prešov č. k. 9C/74/2022-150 zo dňa 11.6.2024 tak, že 10., 10.1. a 10.2. bod odôvodnenia má správne byť očíslovaný ako:

„10.1. Vo vzťahu k bodu 25. žaloby týkajúcu sa okolností konfiškácie majetku H. H. C.. súd uvádza, že žalovaný sa vyhol tvrdeniam kedy tieto doklady získal a prečo ich nepredložil v pôvodnom konaní. Priaznivosť žalovaným predložených listín by mala spočívať v tom, že majú preukazovať nulitu rozhodnutia o konfiškácii. Žalovaný však sám uvádza, že rozhodujúce orgány mali istú vedomosť o nulite konfiškačného rozhodnutia.

10.2. Skutočnosť smrti H. H. mal. už v čase pred vydaním konfiškačného rozhodnutia však v pôvodnom konaní známe boli (str. 19 a 22 rozsudku OS Prešov č.k. 28C/113/2011 - 793), a preto nejde o nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť k povolaniu obnovy konania a aj v tejto časti je žaloba minimálne nedôvodná, ak nie aj oneskorená.

10.3. Už len na okraj súd uvádza, že aj prípadná nulita konfiškačného rozhodnutia by nespôsobovala nulitu „Výmeru o vlastníctve pôdy“ ale nanajvýš jeho nezákonnosť, čo súd v civilnom konaní oprávnený preskúmať nie je.“

Prvoinštančný súd o návrhu žalobcov na opravu predmetného uznesenia rozhodol postupom podľa § 224 CSP.

4. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný. Žalovaný namietal postup prvoinštančného súdu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP. Žalovaný namietal správnosť záverov prvoinštančného súdu v súvislosti s objektívnou lehotou na podanie návrhu na obnovu konania. Súd súhlasil s právnym zástupcom žalobcov, že rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/15/2018-856 zo dňa 21.1.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 11.3.2019 s výnimkou žalobcu

F. I., voči ktorému rozsudok vo veci samej nadobudol právoplatnosť dňa 20.8.2020. Žalovaný mal za to, že žaloba bola podaná včas a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/15/2018-856 zo dňa 21.1.2019 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 28C/113/2011-793 zo dňa 25.10.2017 v znení opravných uznesení nadobudli právoplatnosť dňa 20.8.2020. Dôkazom tejto skutočnosti sú aj doložky právoplatnosti, ktorými žalovaný disponuje. Neexistuje žiaden dôvod, kvôli ktorému by rozsudok Krajského súdu v Prešove mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 11.3.2019. Súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam týkajúcich sa právoplatnosti príslušných rozhodnutí.

Podľa žalovaného podstatným dôvodom, prečo rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/15/2018-856 nadobudlo právoplatnosť až 20.8.2020 je to, že pred vydaním rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/15/2018-856 zo dňa 21.1.2019 pôvodná žalobkyňa v 1) rade, H. I., zomrela dňa X.X.XXXX. Súd túto skutočnosť notifikoval a vyjadroval svoj nesúhlas vôbec s vyznačením právoplatnosti príslušných rozhodnutí súdu, a to podaním zo dňa 16.5.2022. Ak bola H. I. v čase vydania rozsudku Krajského súdu v Prešove mŕtva, potom nie je rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16C/15/2018-856 zo dňa 21.1.2019 iba paaktom. Je otázne, komu doručil súd rozsudok Krajského súdu v Prešove 16Co/15/2018-856. V elektronickom súdnom spise je evidovaná iba doručka k rozsudku Krajského súdu v Prešove od JUDr. Lýdie Farbakyovej ako právnej zástupkyne žalobcov v 1. až 6. rade. Smrťou H. I. však plnomocenstvo zaniklo. Navyše, nie je jasné, kedy súd rozhodol o tom, že bude pokračovať v konaní s právnymi nástupcami H. I..

Rozsudok, ktorý bol vydaný voči mŕtvej osobe jej nemohol byť doručený a ani žalovaný nemá informácie o tom, že by bol doručovaný právnomu nástupcovi. Podľa žalobcu sa tak nikdy nerozhodlo. Preto rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/15/2018-856 zo dňa 21.1.2019 nie je zrejme právoplatným.

Pokiaľ prvoinštančný súd dospel k záveru, že rozsudok prvoinštančného súdu je právoplatný a žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene, neboli splnené procesné podmienky ani na nariadenie pojednávania vo veci.

Taktiež žalovaný nesúhlasil s právnym posúdením otázky plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Rozhodne poprel, že by sa snažil v konaní zmeniť právne posúdenie veci.

Žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100 %.

5. K odvolaniu zaujali písomné stanovisko žalobcovia, ktorí uviedli, že žalovaný zrejme nepostrehol alebo súd zavádza, že súd prvej inštancie vydal dňa 26.9.2019 uznesenie č.k. 28C/113/2011-943, doručené dňa 30.9.2019, o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalobkyne v 1. rade H. I., a to s K. F. I., L. I. a I. N., ktorí boli účastníkmi konania, a to K. F. I. ako žalobca v 4. rade, L. I. ako žalobca v 5. rade a I. N. ako žalobkyňa v 6. rade.

Nie je preto pravdou, že súd nikdy nerozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalobkyne v 1. rade. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/15/2018 zo dňa 21.1.2019 prevzali žalobcovia v 4., 5. a 6. rade ako právni nástupcovia po svojom otcovi O. I. dňa 21.1.2019 prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 27.2.2019. Žalovaný rozsudok prevzal 11.3.2019.

Rozhodnutie prvoinštančného súdu o žalobe na obnovu konania je správne. Súd postupoval v súlade so zákonom a navrhli, aby rozhodnutie prvoinštančného súdu bolo potvrdené ako vecne správne. Žiadali priznať žalobcom náhradu trov konania.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

7. Podľa § 131 CSP, žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného, alebo porušeného práva.

Žaloba predstavuje základný procesný úkon žalobcu, ktorým sa začína sporové konanie, ide o prejav dispozičného princípu.

Civilný sporový poriadok zaviedol do procesného predpisu osobitný druh mimoriadneho opravného prostriedku, a to žalobu na obnovu konania (doposiaľ podľa Občianskeho súdneho poriadku to bol návrh na obnovu konania).

Podľa § 406 CSP, v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania,

skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

Podľa § 409 CSP, na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

8. Žaloba na obnovu konania je žalobou, na základe ktorej sa začína mimoriadne opravné konanie proti pôvodnému rozsudku vydanému vo veci s tým, že žalobca musí preukazovať dôvody obnovy konania a uviesť okolnosti vyplývajúce nielen zo všeobecných predpisov o žalobe, ale aj okolnosti vyplývajúce z osobitných ustanovení o tejto žalobe podľa § 405 CSP.

Žaloba ako taká musí najskôr spĺňať všeobecné náležitosti podania. Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Ust. § 129 CSP určuje, akým spôsobom je potrebné odstraňovať vady podania vo veci samej, pričom v ust. § 129 ods. 4 CSP určuje aj následky, v prípade, pokiaľ k odstráneniu väd podania nedôjde.

Skutočnosť, že žaloba na obnovu konania je osobitným druhom žaloby, nie návrhu, je nutné vyhodnotiť tak, aby v prvom rade boli riadne označené strany sporu. Je potrebné označiť, kto je žalobca. Je potrebné jednoznačne určiť, kto je žalovaný. Spravidla okruh osôb je totožný z pôvodného konania, voči ktorému sa podáva žaloba na obnovu konania. Rozhodne však nemusí byť postavenie osôb totožné ako v pôvodnom konaní, najmä ak žalobu na obnovu konania podáva osoba, ktorá v pôvodnom konaní mala postavenie žalovaného. V takom prípade v konaní o žalobe na obnovu konania má postavenie žalobcu. Podáva žalobu na obnovu konania, je dominus litis sporu. V konaní o žalobe na obnovu konania ostatné subjekty, teda osoby, ktoré vystupovali na strane žalobcu, majú postavenie žalovaného.

9. V prejednávanej veci si prvoinštančný súd uvedenú okolnosť nevšimol a celé konanie o žalobe na obnovu konania viedol v postavení strán sporu, ako keby išlo o pôvodné konanie, kedy žalovaný z pôvodného konania sa stal žalobcom v žalobe na obnovu konania, avšak jeho postavenie aj naďalej zotrvalo v pôvodnom postavení. Jeho procesná aktivita vyplývajúca z práva, ktoré tvrdí, že má, na podanie žaloby na obnovu konania nebola žiadnym spôsobom zo strany prvoinštančného súdu v postavení strán sporu o žalobe zohľadnená.

Bolo preto povinnosťou súdu žalovaného ako žalobcu v žalobe na obnovu konania o tomto postavení strán sporu poučiť a vyzvať ho na odstránenie väd podania.

10. Ďalej odvolací súd zistil, že v priebehu pôvodného konania boli na strane žalobcov subjekty, ktoré v súčasnej dobe nevystupujú ani na jednej procesnej strane (ale ani na strane žalovaného, kde im patrí procesné miesto). Prvoinštančný súd sa týmito osobami nezaoberal a nevyzval žalobcu, ktorý podal žalobu na obnovu konania, aby absenciu týchto osôb odôvodnil, resp. preukázal. Tak chýba odôvodnenie postavenia H. I., C. C. a F. I.. Na druhej strane však pribudli A. B. C. a E. C. ako nové osoby v rámci žaloby na obnovu konania, ktoré by mali vystupovať zrejme na strane žalovanej.

Tieto okolnosti bolo potrebné zo strany prvoinštančného súdu odstrániť ešte skôr, ako by prvoinštančný súd vôbec o žalobe na obnovu konania rozhodol postupom, ktorý je uvedený v ust. § 409 a nasl. CSP. Ak prvoinštančný súd bude mať tieto okolnosti objasnené a žalobca žaloby na obnovu konania nespôsobí, žalobu na obnovu konania bude potrebné odmietnuť podľa § 129 ods. 4 CSP. Inak bude môcť prvoinštančný súd sa meritórne žalobou na obnovu konania zaoberať.

11. V takom prípade je nanajvýš vhodné, aby zabezpečil pripojenie spisového materiálu, ktorého obnova konania sa dotýka. Z obsahu spisu nevyplýva, že by prvoinštančný súd mal pôvodný spis, ktorého žaloba na obnovu konania sa dotýka, pripojený. Zo záznamu o pripojených spisoch nevyplývajú pripojenia žiadnych spisov, aj keď prvoinštančný súd vo svojom napadnutom uznesení veľmi podrobne odpísal niektoré listiny z pôvodného spisu.

Tým, že prvoinštančný súd niektoré okolnosti z pôvodného spisu konštatoval a sú predmetom odvolacích námietok žalovaného (pozn. odvolacieho súdu – zatiaľ v pozícii žalovaného), odvolací súd nenachádza na odvolacie námietky žiadnu odpoveď a nemôže dôkazy odpísané prvoinštančným súdom (nie sú vyhodnotené) ani vyhodnotiť a argumentovať odvolacím námietkam.

12. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou prvoinštančného súdu bude v prvom rade odstrániť vady žaloby. Pokiaľ sa to prvoinštančnému súdu podarí, v takom prípade bude môcť túto žalobu prejednať postupom podľa § 409 a nasl. CSP. Pokiaľ k tomu nedôjde, prvoinštančný súd toto podanie podľa § 129 ods. 4 CSP odmietne.

13. V konečnom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne aj o trovách celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).